

000000000000000000000000.'0 - 0000000000 -

00000000000 (6): 0000000000 000000 00000

சிறிய இப்பி வபை
பறித து
மாலத துடகுக
எடுத்துக்கொள் தாமதப்
படுத்தாமல்!
இல்லாவிடில் இம்மலர் வளநைந்துபோய்
கீழேவீழ்ந்து
புழுதி மண்ணில் துவளும்,
என்று அஞ்சும்
என்மனம்!
இப்போது நீ பறிக் கா விட்டால்
கோர்க்கும் உன்
ஆரத்தில் அம்மலர்
ஓரிடம் பறாமல் போய்விடலாம்!
சிறிது சிரமப்பட்டு
பொறுமையுடன் உந்தன் கையால்
பறித்திடு அம்மலரை
அதற்குரிய
மரியாதை அளித்து!

உனக்கு பிமாலத
சமர்ப்பித்து
வணங்கும் நரேம் தவறிப் போய்,
இன்றைய பொழுதும்
எனக்குத் தெரியாமல்
முடிந்து போய்விடும் என்று
நடங்கும் என் நஞ்சும்!
அழுத தமான வண்ணம்
பளிச்செனத் தோன்றாமல்,
நறுமணமும் சிறிதளவே
நாசி நுகர்ந்து வந்தாலும்,
அம்மலரை

அரூகடே
அமரந் துள்ளனே! என்஑ுள்ளத்தை
அவமானபப்டுத்தும்
கவிஞன் என்஑ும்
கர்வம்
மகத்தான நின் காட்சி முன்னடே
மாய்ந்து பகோனது!
நரோன பாதயைில்
சீ ராகச சனெற்று
எளிய வாழ்வைப் பின்பற்ற
வழியை மட்டும்
நாடுவனே,
புல்லலைப் புல்லாங் ஑ுழல்
உன்மீ து
மலெல்லிசை பழிந்து
மீ ட்டுவது பகோல!

0000000000 [8]: 0000000000000000 00000000 000000000000 !

சிறுவனை
இளவரசன் பகோல் ஆடயைில்
சிங் காரித்து
தங் ஑ச சங் கிலி
஑ழுத்தில் அணிவித்து
வளையில்
விளயைாட விட்டால்
஑ளிப்பு விளயைாமல் பகோ஑ும்!
ஓவ்வொரு படியில் ஏறும் பகோதும்
தடயைய் நிறுத்தும்,
சிறுவன்
உடயைின் பகட்டும்!
பயந்து
பட்டாடகை கிழிந்திடும் என்று
தயங் கி நிற்பான்,
பயைன்!
புழுதிக் ஑றகை பபிந்து
அழுக் ஑ாகும் என்று
உல஑ப் பழ஑் ஑த்தை ஓதுங் கி
விலகிச் சலெவான்,
஑ுழந்தை!
வீ ட்டகை விட்டும்
வளையடே ந஑ரவும் அஞ்சி

நரூங்க மூடியாது,
ஏழை, எளியவர், எல்லாம் இழந்தவர்,
தாழ்த்தப்பட்ட,
இனத்திடையே நீ,
எளிய ஆடையை அணிந்து
உலவி வரும் தளங்களே!
என்னிதயம் என்றைக்கும்
பாதை காண முடியாத
ஓதுக்குப் புறங்களில்
ஓடும் கிவரும்
துணையற்ற எளியோரிடம்,
கீழே அமுகப்பட்ட மக்களிடம்,
ஏழை மாந்தரிடம் என்றென்றும்
தோழமை
கொண்டாளாய் நீ !

[00000000]